

MEMORIE VAN ANTWOORD BOSWET¹⁾
[931]

De instandhouding van het bestaande areaal vormt de grondgedachte van de nieuwe Boswet. Zulks delen de minister van landbouw en visserij en de staatssecretaris van onderwijs, kunsten en wetenschappen mee in hun memorie van antwoord bij het wetsontwerp, houdende nieuwe bepalingen ter bewaring van bossen en houtopstanden (Boswet).

Ten gevolge van het ontstaan van nieuwe en de uitbreiding van bestaande woon-gebieden, de aanleg van wegen e.d. zal onvermijdelijk hier en daar bos verloren gaan. Anderzijds wordt echter gepoogd de bosoppervlakte, waar mogelijk, te vergroten. Niet veel woeste gronden komen nog voor bebossing in aanmerking. Weliswaar zouden de meeste van de in Nederland nog overgebleven heidevelden in technisch opzicht wel voor bebossing geschikt zijn, maar om hun betekenis voor het natuur- en landschaps-schoon dienen deze althans grotendeels als zodanig in stand te blijven, voorzover ze niet voor militaire doeleinden, woningbouw e.d. moeten worden gebruikt. Door de bebossingen in de IJsselmeerpolders wordt evenwel een niet onbelangrijke uitbreiding van het bosareaal verkregen.

Omtrent het bosareaal in 1959 zijn geen nauwkeurige cijfers bekend. De indruk is dat de bosoppervlakte gedurende de laatste jaren ongeveer gelijk is gebleven. Over enkele jaren zal weer een overzicht van de gehele bosoppervlakte en een indeling naar houtsoorten kunnen worden gegeven. Een belangrijk deel van het hakhout is sedert 1939 veranderd in opgaand bos, waardoor de houtproductie wordt verhoogd. De regering tracht deze ontwikkeling te bevorderen door het verlenen van een subsidie in de kosten van die verandering. Ook wordt getracht het aanbrengen van wegbeplantingen, die landschappelijke betekenis hebben — en veelal ook de houtproductie verhogen — te stimuleren door een subsidie. De meeste marginale en submarginale landbouwgronden zijn voor bebossing geschikt, maar dit vergt belangrijke investeringen. Het wetsontwerp maakt het mogelijk particulieren daarbij behulpzaam te zijn.

Voorts is het beleid gericht op verhoging van de produktie per oppervlakte-eenheid door het gebruik van goede planten en een juiste behandeling van het bos.

De economische ontwikkeling in West-Europa na 1956 heeft een ongunstige invloed gehad op de houtmarkt. Aangezien Nederland, dat een jaarlijkse houtbehoefte heeft van ongeveer 5.300.000 m³ rondhout en naar schatting slechts 750.000 m³ produceert, voor 6/7 deel op invoer van hout is aangewezen, wordt de prijs van het Nederlands produkt in zeer sterke mate door de internationale houtmarkt beheerst. Er is echter naar de mening van de regering geen reden tot ernstige ongerustheid. Over een langere termijn gezien hebben de houtprijzen in binnen- en buitenland, ondanks zekere schommelingen, steeds een stijgende tendens vertoond.

De betrekkelijk geringe reële mogelijkheden voor uitbreiding van het bosareaal maken een nationaal bosplan naar de mening van de regering overbodig. Zij erkent het belang van een zeker loofhout-hardhoutareaal en werkt aan de instandhouding hiervan mee door op geschikte staatsgronden ook loofhout-hardhout te planten. Hardhout heeft lange tijd nodig om bruikbaar hout te leveren. Het planten is voor vele particuliere bosbezitters minder aantrekkelijk. Het wetsontwerp biedt de mogelijkheid van financiële faciliteiten bij de bebossing met het minder rendabele, doch uit ander oogpunt belangrijke loofhout-hardhout.

De regering ziet crop toe, dat de subsidieverlening aan het vrij arbeidsintensieve griendbedrijf, die tot heden ondanks het op sommige plaatsen heersende gebrek aan vakkundige arbeidskrachten, gunstige resultaten heeft gehad, aan haar doel blijft beantwoorden. Het doel is vooral de rijshoutvoorziening voor waterstaatswerken te bevorderen. De kosten worden daarom gedragen door het departement van verkeer en waterstaat. De uitvoering berust bij de minister van landbouw en visserij.

Bij nota van wijziging is een aantal houtopstanden aan de werking van de Boswet onttrokken: houtopstanden op erven en in tuinen; andere houtopstanden dan op erven en in tuinen binnen de bebouwde kommen van gemeenten; wegbeplantingen en eenzijdige beplantingen op of langs landbouwgronden, beide voorzover bestaande uit populieren of wilgen; Italiaanse populier, linde, paardekastanje en treurwilg; vruchtbomen en windschermen om boomgaarden; fijnsparren, niet ouder dan 12 jaren, bestemd om te dienen als kerstbomen en geteeld op daarvoor in het bijzonder bestemde terreinen; kweekgoed.

¹⁾ Mededeling Boswezen en Houtvoorziening